

AJUDANT A VIURE

150 anys de l'Acadèmia Mariana

La figura de Maria de Natzaret ha tingut al llarg dels dos mil·lennis de cristianisme un paper primordial en la fe cristiana. Avui dia segueix essent referent humà i cristià per al nostre temps.

Cal repetir moltes vegades que per als cristians la Mare de Déu no és una «imatge», ni un record, ni un símbol, sinó una persona viva i real que, per un *do especial* de Déu, va començar la seva vida en una situació d'amistat amb Déu, de puresa, de bondat de cor, que els altres humans no tenim. Ella no viu del passat, d'una herència corrompuda («pecat original»), sinó del futur, d'una etapa de possibilitats, de benedicció de Déu a la que tots estem cridats gràcies a l'obra redemptora de Jesucrist (Ef 1,3-11).

Acció —do especial— de Déu però, com a tothom, també a Maria li demana resposta, confiança i fidelitat, posades a prova en tantes circumstàncies... Ella no cessa de «créixer» en un «pelegrinatge de la fe» que la durà fins al peu de la creu, com descriu l'evangelista Lluc, anotant les reaccions

de Maria. «Mai en la nostra història tant va dependre del consentiment de la criatura humana» (cfr. *Tertio Millennio Adveniente*, núm. 2). Per a l'ofrena lliure de si mateixa, Déu vingué a habitar enmig nostre, convertint-se per a nosaltres en font de «gràcia i de veritat» (Jn 1,17). I aquella que s'havia proclamat «esclava del Senyor» comença de seguida a viure la fe, pujant ràpidament cap a la muntanya, a casa d'Elisabet, i demostrant així ser servidora d'aquells que Déu estima.

Cal situar en aquest marc les extraordinàries celebracions que ens disposem a viure, a Lleida, amb motiu dels 150 anys de la Pontifícia i Real Acadèmia Bibliogràfico-Mariana. Ho farem amb un extraordinari Certamen Literari en honor de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de la ciutat de Lleida, el proper diumenge 7 d'octubre, i amb un Simposi d'alt nivell, els dies 19, 20 i 21 d'octubre, en el que es tractaran aspectes històrics, teològics i culturals de la figura de Maria de Natzaret. Volem fer un esforç significatiu per tal d'integrar-ho tot en el projecte global de la nostra Diòcesi de Lleida, concretament en la iniciació cristiana i en la presència d'Església en la societat actual.

És pura providència que coincideixi aquesta celebració el mateix dia que, a Roma, serà declarat Doctor de l'Església sant Joan d'Àvila i s'obrirà solemnement el Sínode mundial sobre la Nova Evangelització per a la transmissió de la fe cristiana, commemorant el 50è aniversari del Concili Vaticà II.

Tant de bo que el Senyor vulgui beneir abundantment aquestes iniciatives de la nostra Església Particular com també aquelles de l'Església Universal, que poden ser una fita molt important en el camí de la Nova Evangelització.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

Reflexions de Mn. Ramon Prat, vicari general de la diòcesi

Mn. Ramon Prat, al tornar de Gran Bretanya, on ha passat unes setmanes del mes d'agost, tot fent un balanç d'aquests tres anys de servei en la vicaria general de la diòcesi, ha volgut compartir unes reflexions:

«Els reptes que tenim a la diòcesi són nombrosos, però els signes de vida també són molts.

Per això crec que ens cal viure el present amb realisme, però amb fidelitat als objectius pastorals assenyalats pel nostre bisbe Joan en els seus missatges d'inici de curs: «Entre tots i per al bé de tothom», «La iniciació cristiana. Creure. Viure. Anunciar la fe» i «La presència d'Església a la societat».

Cadascú de nosaltres ens hem de preguntar pel que Déu ens demana ara i aquí. M'he plantejat aquesta pregunta i, en primer lloc, em comprometo a treballar per la consolidació de les Àrees de Cooperació (Litúrgia i espiritualitat, Acció Caritativa i Social, *Gaudium et Spes* o evangelització i Forma-

ció), amb la cooperació de tothom, per tal que puguin oferir un suport adequat a les comunitats parroquials i, també, a les *unitats d'acció pastoral*.

Per donar resposta a la demanda que es va plantejar en un Consell Presbiteral, iniciarem un grup de reflexió a partir dels problemes pràctics que vivim en les *unitats*

d'acció pastoral. Hi podran participar les que ho desitgin. Comptarem amb l'ajuda del professorat de l'IREL.

Personalment, seré al despatx de la vicaria general els dilluns, de les 11 a les 13 hores, i els dimecres i divendres, de les 12 a les 14 hores, per tal d'atendre tothom. Tanmateix, com en els anys anteriors, si a algú no li va bé aquest horari, m'adaptaré a les seves necessitats.

Hi ha molta gent que cerca el sentit de la vida i l'evangeli és la millor resposta a aquesta necessitat. Val la pena viure la fe i compartir-la amb les persones del nostre entorn.»

Vots del jove lleidatà Lluís Salinas

El dissabte dia 8 de setembre, l'Íñigo, l'Àngel, el Jaime i el Lluís, van pronunciar els primers vots de la Companyia de Jesús en la Basílica de Sant Ignasi de Loiola, a Azpeitia (Guipúscoa), després de dos anys de formació en el noviciat de Sant Sebastià en el qual s'han estat preparant per prendre aquesta decisió tan important.

Captiva el pensar que suposa pronunciar els vots, fins i tot ells mateixos comentaven com n'és d'impressionant el fet de prendre una decisió per a tota la vida i assumir un compromís sense condicions de seguir el camí de sant Ignasi. Però, malgrat totes les incerteses que el cor pugui tenir, tots ells es dirigien a l'altar amb una serenitat i una determinació que reflectia convicció, una convicció reposada, conscient, recolzada en una confiança profunda en Déu,

una convicció que solament podia ser verdadera.

Ara han deixat de ser novicis i el seu camí continua com a júnior, els esperen anys d'estudi per seguir la seva formació com a jesuïtes. Que Jesús els acompanyi en el seu camí i els ajudi a donar-se cada dia als qui els envolten, tal i com ho han estat fent aquests últims anys.

Conèixer la dimensió missionera a l'IREL

La Delegació de Missions del Bisbat de Lleida ha organitzat un curs que tindrà lloc a l'IREL. Sota el títol «I dius que jo també sóc missioner?», s'oferiran diverses sessions que tenen per objecte conèixer i aprofundir en la dimensió missionera de l'Església. Al mateix temps, es pretén qüestionar el paper dels participants en la Missió.

El curs està adreçat al públic en general i en especial als educadors cristians, catequistes i educadors en el temps lliure.

Tindrà lloc cada dimarts, entre el 23 d'octubre i el 4 de desembre, a les 19 hores. Les inscripcions ja són obertes.

Es poden fer a l'IREL, cada dia, entre les 5 i les 8 de la tarda.

S'ofereix diploma acreditatiu i 2 crèdits als assistents. Hi col·laboren les delegacions de Catequesi i Ensenyament del Bisbat.

DIUMENGE XXVI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre dels Nombres (Nm 11,25-29)

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven.

En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: «Moisès, senyor meu, prohibiu-los-ho». Però Moisès li respongué: «Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Els preceptes del Senyor omplen el cor de goig.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dóna seny als ignorants. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justísimos. R.

El servent vostre està prompte / a guardar-los amatent; / però, qui s'adona de les pròpies errades? / Disculpeu el que em passa inadvertit. R.

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull, / que no s'apoderi de mi; / així seré irreprovable / i net d'una gran culpa. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,1-6)

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorà les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engraiat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui vénen amb nosaltres». Jesús respongué: «Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles, no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa.

Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiessin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al Regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga.»

▶ Lectura del libro de los Números (Nm 11,25-29)

En aquellos días, el Señor bajó en la nube, habló con Moisés y, apartando algo del espíritu que poseía, se lo pasó a los setenta ancianos. Al posarse sobre ellos el espíritu, se pusieron a profetizar enseguida.

Habían quedado en el campamento dos del grupo, llamados Eldad y Medad. Aunque estaban en la lista, no habían acudido a la tienda. Pero el espíritu se posó sobre ellos, y se pusieron a profetizar en el campamento. Un muchacho corrió a contárselo a Moisés: «Eldad y Medad están profetizando en el campamento.» Josué, hijo de Nun, ayudante de Moisés desde joven, intervino: «Señor mío, Moisés, prohibeselo.» Moisés le respondió: «¿Estás celoso de mí? ¡Ojalá todo el pueblo del Señor fuera profeta y recibiera el espíritu del Señor!».

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Los mandatos del Señor son rectos y alegran el corazón.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye al ignorante. R.

La voluntad del Señor es pura / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Aunque tu siervo vigila / para guardarlos con cuidado, / ¿quien conoce sus faltas? / Absuélveme de lo que se me oculta. R.

Preserva a tu siervo de la arrogancia, / para que no me domine; / así quedará libre e inocente / del gran pecado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (St 5,1-6)

Ahora, vosotros, los ricos, llorad y lamentaos por las desgracias que os han tocado. Vuestra riqueza está corrompida y vuestros vestidos están apolillados. Vuestro oro y vuestra plata están herrumbrados, y esa herrumbre será un testimonio contra vosotros y devorará vuestra carne como el fuego. ¡Habéis amontonado riqueza, precisamente ahora, en el tiempo final! El jornal defraudado a los obreros que han cosechado vuestros campos está clamando contra vosotros; y los gritos de los segadores han llegado hasta el oído del Señor de los ejércitos. Habéis vivido en este mundo con lujo y entregados al placer. Os habéis cebado para el día de la matanza. Condenasteis y matasteis al justo; él no os resiste.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquel tiempo, dijo Juan a Jesús: «Maestro, hemos visto a uno que echaba demonios en tu nombre, y se lo hemos querido impedir, porque no es de los nuestros.» Jesús respondió: «No se lo impidáis, porque uno que hace milagros en mi nombre no puede luego hablar mal de mí. El que no está contra nosotros está a favor nuestro. Y, además, el que os dé a beber un vaso de agua, porque seguís al Mesías, os aseguro que no se quedará sin recompensa.

El que escandalice a uno de estos pequeñuelos que creen, más le valdría que le encajasen en el cuello una piedra de molino y lo echasen al mar. Si tu mano te hace caer, córtatela: más te vale entrar manco en la vida, que ir con las dos manos al infierno, al fuego que no se apaga. Y, si tu pie te hace caer, córtatelo: más te vale entrar cojo en la vida, que ser echado con los dos pies al infierno. Y, si tu ojo te hace caer, sácatelo: más te vale entrar tuerto en el reino de Dios, que ser echado con los dos ojos al infierno, donde el gusano no muere y el fuego no se apaga.»

Jesús i els infants. Fragment de la pintura de Lucas Cranach, el Vell. Museu Winterthur (Zúric)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50 □ **dimarts**: Jb 3,1-3.11-17.20-23 / Sl 87 / Mt 18,1-5.10 ■ **dimecres** (□ Lleida): Jb 9,1-12. 14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62 □ **dijous**: Jb 19,21-27 / Sl 26 / Lc 10,1-12 ■ **dívendres**: Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29,10-12 / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11 ■ **disabte**: Tb 42,1-3.5-6.12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24 ■ **diumenge** vinent, XXVII de durant l'any (litúrgia hores: 3a setmana): Gn 2,18-24 / Sl 127 / He 2,9-11 / Mc 10,2-16 (o més breu: 10,2-12).

COMENTARI

Magnanimitat i opció fonamental

El text d'avui presenta una excepcional intervenció de Joan com a portaveu dels deixebles. La seva observació a Jesús deixa entreveure una visió estreta i esquivada dels seguidors de Jesús. «N'hem vist un que es valia del teu nom per treure dimonis i li dèiem que no ho fes més». El pitjor de tot és que l'observació sembla incloure Jesús en el col·lectiu: «perquè no és dels qui vénen amb nosaltres». Per això la resposta de Jesús és taxativa i mostra una magnanimitat extraordinària que sembla que no tenien els seus deixebles. Jesús no solament accepta l'activitat que l'exorcista fa en el seu nom sinó que va més enllà i formula un principi molt positiu: «qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres». I pas-

sa a exemplificar-ho amb el fet de rebre un vas d'aigua perquè són del Crist. No estem pas lluny de la paràbola del judici final de Mateu.

El tarannà i la dinàmica de la proclamació del Regne té una força universal imparabile. Les exhortacions de Jesús en cap moment entren en la via de l'exclusió o del sectarisme. El Regne és per a tothom i la proclamació del Regne no la fan només els deixebles de Jesús. En alguns textos molt significatius (per exemple en la paràbola del bon samarità (Lc), o en la paràbola del judici final (Mt) ni tan sols es demana de fer el bé i d'estimar en nom de Jesús. Per començar, n'hi ha prou amb «practicar el Regne» amb l'estimació i la proximitat als germans i germanes. I cal

notar que això, alguns cops, es fa sense adonar-se'n.

El darrer tema d'aquest fragment que hem llegit avui es fa ressò d'un ensenyament que tenim també en el sermó de la muntanya: tot el que ens pot fer caure del camí del regne s'ha de treure del davant perquè no ens entrebanqui. En el fons és una crida a l'opció fonamental per Jesús i pel Regne. Això ja lliga amb el que acabem de comentar: cal prendre seriosament l'entrada en el Regne. Per això comença amb l'escàndol dels petits (febles) que creuen, però després s'allarga als propis obstacles. El Regne demana una decisió global i incondicional. No petites opcions anecdòtiques.

Oriol Tuñi, SJ

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

40. Jesús i Josep d'Arimatea

Tots quatre evangelistes ens narren que un membre benestant del Sanedrí, Josep d'Arimatea, va demanar a Pilat el cos de Jesús. Marc (15,43) i Lluc (23,51) hi afegeixen que Josep era un que «esperava el regne de Déu», mentre que Joan (cf. 19,38) el qualifica com un deixeble secret de Jesús, un deixeble que, per por dels cercles jueus dominants, fins aquell moment no s'havia manifestat obertament com a tal.

Joan esmenta a més la participació de Nicodem (cf. 19, 39), del qual havia relatat en el tercer capítol (cf. vv. 1-8) la conversa nocturna amb Jesús sobre naixement i renaixement de l'home. Després del drama del procés, en que tot semblava conjurar-se contra Jesús i ja no semblava alçar-se cap veu a favor seu, venim ara a conèixer l'altre Israel: persones que estan a l'espera. Persones que es fien de les promeses de Déu i busquen el seu acompliment. Persones que en la paraula i en l'obra de Jesús hi reconeixen la irrupció del regne de Déu, l'inici de l'acompliment de les promeses.

De persones així, fins ara n'havíem trobades en els evangelis prevalentment entre la gent senzilla: Maria i Josep, Elisabet i Zacaries, Simeó i Anna —a més dels deixebles, tots els quals, si bé provinents de diferents nivells culturals i de diversos corrents d'Israel, tanmateix no pertanyen als cercles influents. Ara —després de la mort de Jesús— ens vénen a trobar dos personatges notables de l'estament culte d'Israel que, si bé encara no han gosat declarar la seva condició de deixebles, tenien tanmateix aquell cor senzill que fa l'home capaç de la veritat (cf. Mt 10,25s).

Mentre els romans abandonaven als voltors els cossos dels ajusticiats en la creu, els jueus valoraven que fossin enterrats; existien llocs assignats per l'autoritat judicial precisament per a això. En aquest sentit, la petició de Josep forma part del costum judicial jueu. Marc relata que Pilat s'estranyà que Jesús ja hagués mort i que de seguida s'informà mitjançant el centurió sobre la veritat de tal notícia. Després de la confirmació de la mort de Jesús, ell va concedir el cos de Jesús al membre del consell (cf. 15,44).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(Jesús de Natzaret, 2a part, Ed. Claret)

EVANGELIZAR

El Sínodo sobre la evangelización

En sintonia con el Sínodo de los Obispos que se reunirá durante el mes de octubre en Roma y con la apertura del Año de la Fe, iniciamos la publicación de una serie de artículos extractados del libro del Dr. Xavier Morlans, a partir de su libro *El primer anuncio. El eslabón perdido*, publicado por Editorial PPC, Madrid, 2009. El Dr. Morlans ha revisado y en algún punto ha actualizado estos extractos de su obra.

Xavier Morlans (Llinars del Vallès, 1949), sacerdote de la archidiócesis de Barcelona, es profesor de teología fundamental en la Facultad de Teología de Catalunya e impulsor del itinerario de iniciación cristiana de adultos que, con el nombre de «Tornar a creure» —Volver a creer—, se viene desarrollando en diversas parroquias y obras eclesiales de Barcelona desde el año 2002, y también en otras diócesis, en especial en la de Sant Feliu de Llobregat. Recientemente ha sido nombrado consultor del Pontificio Consejo para la Nueva Evangelización.

«En la literatura pastoral de los últimos años —escribe Xavier Morlans—, especialmente en la que recoge las reflexiones y experiencias en torno a cómo relanzar la actividad evangelizadora de la Iglesia, se ha ido imponiendo poco a poco pero con decisión el término *primer anuncio* (también llamado *anuncio explícito de Jesucristo, anuncio misionero, predicación misionera...*). Empleamos este término para designar aquella actividad puntual o aquel conjunto de actividades que tienen por objetivo proponer el mensaje nuclear del Evangelio a quienes no conocen a Jesucristo, a quienes habiéndole conocido se alejaron de él y a quienes creyendo que ya lo conocen suficientemente viven una fe cristiana rutinaria, con la intención de suscitar en todos ellos un interés por Jesucristo que pueda llevar a una primera adhesión o una revitalización de la fe en él.»

Agradecemos a Mn. Xavier Morlans y a la Editorial PPC la autorización que nos han concedido de publicar esta serie. Esperamos que nos ayude a estar en comunión con el Sínodo sobre «La nueva evangelización para la transmisión de la fe cristiana» y con el Año de la Fe propuesto por Benedicto XVI a toda la Iglesia.

«¡La paz interior actúa contra los virus y los tumores!»

El médico-cirujano e investigador de la Universidad de Harvard doctor Mario Alonso Puig manifiesta que: «¡La paz interior produce células que actúan contra los virus! La felicidad es una forma de ser y de estar. La felicidad personal está asociada al aumento de un neurotransmisor llamado *dopamina*. Cuando estamos en este estado de paz interior, el sistema nervioso, el parasimpático, se activa y favorece la producción de células que actúan contra las bacterias, los virus y los tumores.»

O sea que la paz interior produce cambios, que nos pueden ayudar y nos harán sentir *bien* y además son *curativos*.

Teresa de Jesús y Juan de la Cruz, ya en el siglo XVI, enseñaban sobre los valores de la paz y del *contento interior*. Ella decía:

—«Es importante poner el alma en paz porque todas las potencias se sosiegan» —benefician al cuerpo y al espíritu;

—«Los mismos trabajos —adversidades, cruces— son de tanto valor y de tan buena raíz que de ellos mismos sale la paz y el contento interior.»

Juan de la Cruz urgía:

—«Busca la paz»; «Ten el alma en paz»; «Los bienes morales —las virtudes— consigo traen siempre paz y tranquilidad.»

La paz interior —la espiritual— ayuda a la salud corporal.

J. M. Alimbau

SANTORAL

30. ✠ Diumenge XXVI de durant l'any. Sant Jeroni, prevere i doctor de l'Església, dàlmeta, mort a Betlem (420), patró dels llibrers, biblistes i traductors; santa Sofia, vídua.

1. Dilluns. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. Dimarts. Sants Àngels de la Guarda; Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. Dimecres. Sant Francesc de Borja (Gandia 1510 - Roma 1572), prev. jesuïta; sant

Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. Dijous. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. Divendres. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

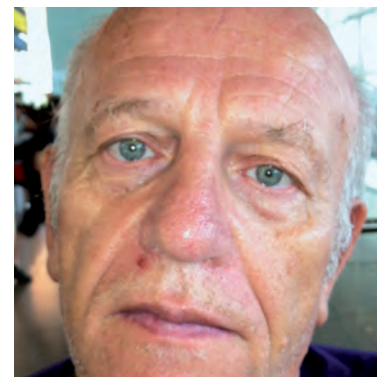
6. Dissabte. Sant Bru (Colònia 1035 - Squillace 1101), prev., retirat al desert de Charreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

INTENCIONS DEL SANT PARE (octubre)

General: Que es desenvolupi i progressi la Nova Evangelització als països d'antiga cristiandat.

Missional: Que la celebració de la Jornada Missionera Mundial sigui ocasió d'un renovat zel missioner.

ENTREVISTA

JOSEP M. BONIQUET

Donar-se al món del sord

Jospe Maria Boniquet va entrar en contacte amb la Pastoral del Sord de Barcelona de la mà de Mn. Josep Albiol, a.c.s. Cada dimarts i dijous col·labora en activitats i el dissabte ajuda en l'Eucaristia a la parròquia de Santa Teresa de l'Infant Jesús de Barcelona; també ha impartit sessions sobre la vida de sants i el Parenostre, a més d'organitzar mensualment una visita cultural. «Estic convençut que aquestes petites coses fan que el treball sovint silencios t'ompli el cor del més important per a una persona, com és l'alegria de compartir amb tothom el que el Senyor et dona mitjançant la fe», afirma Josep M. Boniquet, que va participar recentment en un pelegrinatge a Lourdes i a l'Encuentro de la Pastoral del Sordo, a Castelló. Aquest cap de setmana se celebren els actes del Dia Mundial de les Persones Sordes.

Com va viure el darrer pelegrinatge amb la Pastoral del Sord a Lourdes?

Els anys 2010 i 2012 he acompanyat persones sordes amb l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes. Penso que portar persones discapacitades és una manera molt important de viure la fe veritable. Els discapacitats ens transmeten aquesta fe en Jesús, i a través de les seves incapacitats i sofriments ens donen l'alegria de viure-la. Lourdes és, per damunt de tot, una trobada amb Maria, que ens acull tal com som, per poder pregar i donar gràcies al seu Fill pel que ens dona cada dia.

Quina valoració fa de la trobada de Castelló?

Va ser una trobada sobre la Nova Evangelització, amb conferències i aportacions per compartir com es realitza en diferents diòcesis la tasca d'evangelització entre les persones sordes. La Pastoral del Sord de Barcelona va poder presentar el DVD de l'*Evangelí de Marc* —amb llengua de signes catalana (LSC)— que vàrem difondre arran de la Missió Metròpolis. Fa uns anys que anem traduint a LSC la Bíblia per a les persones sordes. Enguany, amb motiu de l'Any de la Fe, preparem un Catecisme adaptat.

Com viu la fe en Jesucrist?

Ser cristià és una entrega sense límits a tot el que el Senyor vol. És Maria, la Mare de Jesús, qui agafant-me de la mà m'acompanya per anar pujant aquesta escala tan alta per arribar al seu Fill. Cada dia, amb els nostres actes, anem pujant un esglau. Abans d'anar a dormir, em pregunto: «Senyor, he donat la veritable imatge d'un bon cristià a totes les persones que he trobat?» Hem de procurar que al final de la nostra vida puguem dir: «Senyor, he fet la vostra voluntat.»

Òscar Bardají i Martín

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Parlàvem d'algunes de les necessitats espirituals de la persona malalta, com la necessitat de relectura de la pròpia vida, tancament d'aspectes pendents i redescoberta de l'amor rebut.

El tancament de tasques pendents està molt lligada al perdó i la reconciliació.

En la mateixa línia, un metge de medicina paliativa, Ira Byock, parla de les coses més importants a fer al final de la vida. Ell parla de quatre: **donar gràcies, dir quan has estimat als qui has estimat, demanar perdó i perdonar i saber dir adéu.**

Encara que sembli que donar gràcies o dir «t'estimo» sigui una tasca massa fàcil, massa òbvia o senzilla per ser considerada una de les tasques importants al final de la vida, és una de les que pot aportar més pau a la persona malalta.

Moltes vegades, a la gent que tenim més propera oblidem dir-li el que és obvi i senzill, i el moment de malaltia és un bon moment per agrair tot allò rebut i recordar l'estima. A vegades, el dia a dia de la vida se'ns menja sense deixar lloc a aquelles coses i paraules que, malgrat ser molt òbvies, oblidem. També, en aquells més llunyans en el temps o en la distància cal agrair-los i recordar-los l'estima.

Fer present l'estima i l'agraïment ens pot ajudar a ser més conscients de l'amor de Déu i sentir-nos molt més propers a Ell, en moments durs i difícils.

Montse Esquerda

70 joves de Talavera de la Reina (Toledo) pelegrinen a Lleida per conèixer el beat Francesc Castelló

Aquest estiu, un grup de 70 noies de Talavera de la Reina (Toledo), en pelegrinatge ignasià, pertanyents a

la Congregació Mariana de la Immaculada i Santa Juana de Lestonnac, s'han aturat a Lleida per celebrar una Eucaristia a l'Església de Sant Pere. El motiu ha estat fer memòria del beat Francesc Castelló, el jove màrtir lleidatà que fou, també, membre de les Congregacions Marianes. Han estat rebudes per Mn. Martí Sandiumenge i Mn. Gerard Soler, qui els ha presentat el seu testimoni. Posteriorment, han visitat l'exposició permanent dedicada al beat i que acull la mateixa Església de Sant Pere, concloent amb una pregària en la seva capella.

Reunió de la Xarxa sociocaritativa de la Diòcesi de Lleida amb el Dr. Josep Pifarré

El passat 27 d'agost, la Xarxa d'entitats cristianes d'acció caritativa i social de la Diòcesi de Lleida s'ha reunit amb el Dr. Josep Pifarré, director de Salut a Lleida, per intercanviar informacions i inquietuds, arrel del recent decret aprovat al Congrés del Diputats, en el que es limita l'atenció sanitària a les persones immigrades en situació irregular i a d'altres col·lectius. En la reunió, s'ha posat de manifest la resolució de continuar prestant la mateixa assistència sanitària i de donar-li suport.

Una vintena de joves s'ocupen durant l'estiu de 90 infants «especials»

Des del 2 de juliol fins al 7 de setembre, la Fundació Verge Blanca ha dut a terme a la Casa de l'Església de Lleida (Acadèmia Mariana) un casal d'estiu per a infants amb risc d'exclusió social. Es tracta d'una no-

rantena d'infants que durant l'estiu no tenen possibilitats de gaudir d'uns dies d'esbarjo. D'ells se'n han ocupat una vintena de monitors i monitores, organitzant activitats educatives i de lleure. L'horari ha estat intensiu, de les vuit del matí fins a les sis de la tarda, i ha inclòs tres àpats.

L'avaluació de l'experiència, segons els seus responsables, monitors i mateixos infants, ha estat molt positiva. La Delegació de Comunicació del Bisbat de Lleida n'ha enregistrat un vídeo, sota el títol de «Vacances per créixer!»

Nomenaments

—**Sra. ANTONIETA MATEUS GORGUES**, nomenada directora titular del col·legi Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida.

—**Mn. ANTONI PORTA PEDRÓS**, nomenat capellà de la residència Joana Jugan de Lleida, continuant com adscrit a la parròquia Sant Llorenç de Lleida, de la que n'és rector emèrit.

—**Mn. JOAN TORRELLES ROTELLÀ**, nomenat adscrit a la parròquia Sant Martí de Lleida, cessant com a capellà de la residència Joana Jugan de Lleida.

AGENDA

Adoració eucarística diürna a l'església de Sant Pere de Lleida, de 10 a 20 h

• **Diumenge 30 de setembre:**

—A les 11.30 h, Missa i benedicció de la Capella a Santa Teresina

• **Dimarts 2 d'octubre: Patrona de Lleida - Solemnitat de la Mare de Déu de l'Acadèmia (Verge Blanca)**

—A les 12 h, celebració de l'Eucaristia
—A les 19.30 h, Rosari
—A les 20 h, celebració de l'Eucaristia amb la participació del Petit Cor de la Catedral
—PERMANENT CEE

• **Dimecres 3 d'octubre:**

—PERMANENT CEE

• **Dijous 4 d'octubre:**

—Conferència Episcopal Tarraconense

• **Divendres 5 d'octubre:**

—Conferència Episcopal Tarraconense
—A les 11 h, Consell Episcopal

AYUDANDO A VIVIR

150 años de la Academia Mariana

La figura de María de Nazaret ha tenido en los dos milenios de cristianismo un papel primordial en la fe cristiana. Hoy en día sigue siendo referente humano y cristiano para nuestro tiempo.

Hay que repetir muchas veces que para los cristianos la Madre de Dios no es una «imagen», ni un recuerdo, ni un símbolo, sino una persona viva y real que, por un don especial de Dios, comenzó su vida en una situación de amistad con Dios, de pureza, de bondad de corazón, que los demás humanos no tenemos. Ella no vive del pasado, de una herencia corrompida («pecado original»), sino del futuro, de una etapa de posibilidades, de bendición de Dios a la que todos estamos llamados gracias a la obra redentora de Jesucristo (Ef 1,3-11). Acción —don especial— de Dios pero, como todos, también a María le pide respuesta, confianza y fidelidad, puestas a prueba en tantas circunstancias... Ella no cesa de «crecer» en una «peregrinación de la fe» que la llevará hasta el pie de la cruz, como

describe el evangelista Lucas, anotando las reacciones de María. «Nunca en nuestra historia tanto dependió del consentimiento de la criatura humana» (cfr. *Tercio Milenio Adveniente*, n.º 2). Para la ofrenda libre de sí misma, Dios vino a habitar entre nosotros convirtiéndose para nosotros en fuente de «gracia y de verdad» (Jn 1,17). Y aquella que se había proclamado «esclava del Señor» comienza enseguida a vivir la fe subiendo rápidamente hacia la montaña, a casa de Isabel, y demostrando así ser servidora de aquellos que Dios ama.

Hay que situar en este marco las extraordinarias celebraciones que nos disponemos a vivir, en Lleida, con motivo de los 150 años de la Pontificia y Real Academia Bibliográfico-Mariana. Lo haremos con un extraordinario Certamen Literario en honor de la Virgen Blanca de la Academia, patrona de la ciudad de Lleida, el próximo domingo 7 de octubre, y con un Simposio de alto nivel, los días 19, 20 y 21 de octubre, en el

que se tratarán aspectos históricos, teológicos y culturales de la figura de María de Nazaret. Queremos hacer un esfuerzo significativo para integrarlo todo en el proyecto global de nuestra Diócesis de Lleida, concretamente en la iniciación cristiana y en la presencia de Iglesia en la sociedad actual.

Es pura providencia que coincida esta celebración el mismo día que, en Roma, será declarado Doctor de la Iglesia san Juan de Ávila y se abrirá solemnemente el Sínodo mundial sobre la Nueva Evangelización para la transmisión de la fe cristiana, conmemorando el 50 aniversario del Concilio Vaticano II. Ojalá que el Señor quiera bendecir abundantemente estas iniciativas de nuestra Iglesia Particular así como aquellas de la Iglesia Universal, que pueden ser un hito muy importante en el camino de la Nueva Evangelización.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737